

MUUTOS

1/2016
30. KESÄKUUTA 2016
WWW.UUT.FI

UUT:n uusi hallitus esittäytyy

*Kristilliset
hömppähoidot
voivat
vahingoittaa
ihmistä vakavasti*

**MERIKA KALLION-
PÄÄN ERILAINEN
RAKKAUSTARINA**

MUUTOS-lehti

1/2016

Lehteä toimittaa Uskontojen uhrien tuki UUT ry.
Vastaava toiminnanjohtaja; Joni Valkila.
Lehden taitto; Matti Pohjola, Alfa-Tiimi
Paino; Suomen Uusiokuori Oy

ISSN 2323-8577 (painettu)

ISSN 2323-8585 (verkkojulkaisu)

Copyright © Uskontojen uhrien tuki UUT ry

Uskontojen uhrien tuki UUT ry kiteytettynä

UUT:n tavoitteena on tukea uskonnollisissa yhteisöissä vaikeuksiin joutuneita ja heidän läheisiään vertaistuen keinoin. Uskonyhteisön jäsenyys tai yhteisöstä eroaminen voi olla ahdistavaa ja mielenterveyttä koettelevaa. Tarjoamme tukea vertaistukipuhelimen, sähköpostien ja erilaisten ryhmätapaamisten muodossa sekä kirjallisesti esimerkiksi tämän lehden välityksellä. Lisätietoja vertaistuesta löytyy nettisivuiltamme.

UUT on yhteiskunnallinen vaikuttaja, joka pyrkii edistämään ihmisoikeuksien toteutumista uskonyhteisöjen sisällä tiedottamalla yhteisöissä esiintyvistä ongelmallisista ilmiöistä. Kokemusasiantuntijuudellamme on kysyntää yksityisten ihmisten, toimittajien, tutkijoiden ja viranomaisten keskuudessa.

UUT:n vertaistukipuhelimet:

Helsingin vertaistukipuhelin: 0400 466 990. Parhaiten tavoitettavissa arkisin päiväsaikaan.

Turun vertaistukipuhelin: 050 55 88 318. Varmimmin tavoitettavissa arkisin klo 17-19.

Puhelut maksavat normaalin puhelinmaksun. Puhelimiin vastaajat tekevät vapaaehtoistyötä. Heillä on henkilökohtaisia kokemuksia uskonyhteisöjen toimintaan liittyvistä ongelmista. Vapaaehtoistyössään he ovat kohdanneet monia ihmisiä, jotka ovat kokeneet hengellistä tai muuta väkivaltaa useiden eri yhteisöjen taholta. Mikäli puhelimeen ei heti vastata, soitathan rinnakkaisnumeroon.

Yhteystiedot

Toiminnanjohtaja: Joni Valkila

Sähköposti: tiedotus@uut.fi

Internet: www.uut.fi

MAALAUS: HUGO SIMBERG; HAAVOITTUNUT ENKELI

RAHA-AUTOMAATTIYHDISTYS TUKEE UUT:N TOIMINTAA

Päätoimittajalta

Hengellisestä väkivallasta ei jää kiinni

Hengellinen väkivalta on uskonyhteisöissä esiintyvää henkistä väkivaltaa. Kuten Erkki Hurtig on minulle huomauttanut, pitäisi ehkä puhua vain henkisestä väkivallasta, koska mitään hengellistä siinä ei ole. Hengellisestä väkivallasta puhuminen kenties mystifioi ilmiötä turhaan. Kirjoitan tässä tekstissä hengellisestä ja henkisestä väkivallasta lähes toistensa synonyymeina.

Uskonyhteisöissä esiintyy samanlaisia kiusaamisen ja henkisen väkivallan ilmiöitä kuin muissakin yhteisöissä, mutta lisäksi niissä voidaan tuomita ihminen kohtaamaan ylikuonnollisia rangaistuksia jo tässä elämässä ja kuoleman jälkeen. Joissakin uskonyhteisöissä pahoja henkivoimia pidetään hyvin todellisina, joten ihmisiä voidaan pelotella niillä. Pelissä on ihmisen identiteetti, maailmankuva ja pelastus. Uskonyhteisöissä on mukana usein myös henkistä väkivaltaa kohtaavaan sisältäytyä sosiaalista eristämistä, se voi merkitä suvun ja perheen menettämistä. Tällaisia piirteitä on vähemmän läsnä silloin kun ihminen kohtaa henkistä väkivaltaa muissa ihmisten muodostamissa yhteisöissä.

Henkinen väkivalta on vakava ilmiö, koska se uhkaa ihmisen terveyttä ja elämää. Se voi johtaa mielen-terveyden ongelmiin, syrjäytymiseen ja jopa itsemurhaan. Seuraukset voi siis olla yhtä vakavia kuin fyysisellä väkivallalla ja siksi siihen tulisi suhtautua vakavasti.

Oikeusjärjestelmämme on huonosti varautunut puuttamaan henkiseen väkivaltaan. Henkisestä väkivallasta voitaisiin tuomita nykyisen rikoslain puitteissa, mutta tuomioita tulee harvoin. Näyttö ei riitä. Uhrin ei tarvitse jaksaa asiaansa.

Hengellinen väkivalta on usein yhteisöllistä väkivaltaa. On vaikea osoittaa kuka yksittäinen henkilö on syyllistynyt rikokseen. Oikeusjärjestelmämme perustuu siihen, että kun rikosta epäillään sille täytyy löytää tekijä, jota voidaan syyttää. Kun koko yhteisö tai useat sen jäsenet syyllistyvät henkiseen väkivaltaan, oikeusjärjestelmä on kyvytön rankaisemaan syyllisiä.

Koska uskonyhteisöissä tapahtuvasta henkisestä väkivallasta ei rangaista, se jatkuu. Yhteisöt ovat oppineet siihen, että niiden ei tarvitse muuttaa toimintaansa, koska teoista ei jää kiinni. Oikeusjärjestelmän olisi aika suhtautua vakavammin uskonyhteisöissä esiintyvään henkiseen väkivaltaan.

- Joni Valkila -

Sisällys:

4 Uusi hallitus esittäytyy

UUT:N HALLITUS ON VAIHTUNUT KEVÄÄLLÄ. UUDET JÄSENET ESITTELEVÄT ITSENSÄ.

6 Evankelista eksyi tieltä - erilainen rakkaustarina

ENTISEN EVANKELISTAN, MERIKA KALLIONPÄÄN KOSKETTAVA KERTOMUS USKON JA RAKKAUDEN RISTIRIIDASTA.

8 Islamista luopunut kohtaa monia haasteita

ENTISET MUSLIMIT KIRJOITTAVAT HAASTEISTAAN JA AJATUKSISTAAN BLOGIA.

9 Uskontoihin värvätään tutuilla metodeilla

LYHYT ESITTELY INTIASSA SYNTYNEESTÄ TABLIGHI-LIIKKEESTÄ

10 Kokemuksia eksorkismista

HENKIEN MANAAMINEN ON RAJUA JOKA TAPAUKSESSA. ENTÄ SITTEEN KUN ITSE JOUTUU MANAAMISEN KOHTEEKSI?

12 Sanna Halisen kertomus Jehovan todistajista irtaantumisesta

KUINKA NUORI KOKEE IRTAANTUMISEN TOTALITAARISESTA LIIKKEESTÄ JA KUINKA SIITÄ VOI SELVITÄ?

14 Jumalan haarniska

SAMI NYKTERIN ARTIKKELI MORMONIKIRKON HARJOITAMASTA AJATTELUN MANIPULAATIOSTA

17 Vertaistukikoordinaattorin tervehdys

MINNA SILVENNOINEN ALOITTI KEVÄÄLLÄ TYÖT UUT:N VERTAISTUKIKOORDINAATTORINA.

17 Ristikko

TEEMAAN SOPIVAA AJANVIETETTÄ

18 Kristilliset hömpähoidot ovat vaarallisia

SOPIVATKO PSYKOLOGINEN TIETO JA USKONNOLLINEN SIELUNHOITO YHTEEN?

19 Puheenjohtajan palsta

TERHO MIETTISEN KATSAUS UUT:N TOIMINTAAN

20 Mihin Uskontojen uhrien tuki UUT ry:tä tarvitaan?

UUT:n uusi hallitus, vasemmalta Terho Miettinen (puheenjohtaja), Sauli Karhu, Sami Nykter (rahastonhoitaja), Pia Puolakka (varapuheenjohtaja), Elina Multisilta (sihteeri) ja Jari-Pekka Peltoniemi.

UUT:lle on valittu uusi hallitus

UUT:n hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät

Sauli Karhu

Synnyin vanhoillislestadiolaiseen kotiin. Olin 16-lapsisen perheen esikoinen. Jälkeenpäin ymmärsin, että paikallinen ”Siioni”, jossa asuimme, oli erityisen tiukka opetuksissaan; se tunnettu 70-luvun tiukkuus näkyi kodissani selvästi. Opin, että minä olen uskovainen ja pääsen taivaaseen, ja epäuskoiset eivät pääse.

Minua rangaistiin usein ja fyysisesti, syystä ja syyttä. 70-luvulla ei vielä joka paikassa ymmärretty lapsiin kohdistuvan väkivallan vakavuutta. Raamatun ohjeet koettiin tärkeämmiksi. Kuulin tämän perustelun usein: ”Joka vitsaa säästää, vihaa lastaan.” Useat kuritukset tulivat tottelemattomuudesta. ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” oli toinen lause, jolla oikeutettiin lasten oikeuksien loukkaaminen. Nykyään kuritus ei kuulu vanhoillislestadiolaiseen kasvatukseen, mutta minulle se oli olennainen osa sitä indoktrinaatioprosessia, jossa elin.

Olin nuoresta lähtien altis epäilemään uskoani, mutten uskaltanut tehdä asialle sen enempää. Olin oppinut jonkinlaisen epämääräisen pelon. Iltarukouksen luin joskus harvoin vain siksi, ettei Jumala olisi vihainen minulle. Sittemmin olen ymmärtänyt, että taisin oppia uskontoni aika nurinkurisella tavalla. Vanhempana seurasin hieman ihmetellen monia v-l-kavereitani, jotka tuntuivat uskovan jotenkin ”oikeasti”; tunsin epämääräistä yksinäisyyttä. Minua kiinnostivat erityisesti kaverit, jotka uskalsivat tuuletella ajatuksiaan, jopa epäillä ääneen.

Varsinaiset epäilykseni alkoivat noin kolmikymppisenä, kun elämä oli muodostumassa aika raskaaksi. Ehkäisykielto ja seksuaalisuuden kaikenlainen yleinen ongelmallisuus olivat epäilysten suurin syy. Tuntui, että se sotki kaikki suunnitelmat ja aiheutti aivan turhia parisuhdehaasteitakin. Vuosien varrella epäilykset kasaantuivat möykyksi päähäni, mutten voinut

juuri puhua niistä: epäilyksethän ovat pahasta ja herättävät kanssaihmisissä huolia.

Olin jo asennoitumassa siihen - tosin katkeruuden sävyttämänä - että näin tämä elämä nyt pitää vetää loppuun: näyttelöllä uskovaista. En nähnyt muuta ratkaisua. Paketti kuitenkin aukesi erikummallisella tavalla, kun vaimoni kuoli seitsemännen lapsemme synnytykseen. Siitä lähti prosessi, joka johti muutaman kuukauden päästä eroamiseeni vanhoillislestadiolaisuudesta.

Olen siitä lähtien käsitellyt näitä asioita, oikeastaan kahdesta syystä. Oma eheytyminen vaati ja vaatii asioiden läpikäymistä. Mutta haluan myös auttaa muita ihmisiä, jotka käyvät saman tyyppistä kamppailua, jota itse kävin. Olenkin saanut sitä tehdä jo pitkään, ja nyt tuntui luontevalta lähteä mukaan UUT:nkin toimintaan.

Sami Nykter

Tulin mukaan UUT:n toimintaan joitakin vuosia sitten oivallatuani, että minulla on jotain annettavaa muille kaltaisilleni uskontojen uhreille. Kimmokkeen mukaantulosta sain kun eräs tuntemani henkilö kyseli minulta omasta irtautumiskokemuksestani. Tapasin tämän tuttuani kanssa muutamaan otteeseen keskustellen kuinka itse olin kokenut irtautumisen, millaisia haasteita ja tuntemuksia se oli elämäni asettanut sekä millaiseksi koen elämäni uskonnyhteisöstä irtautumisen jälkeen. Jonkin aikaa tämän tapauksen jälkeen halusin edelleen jakaa kokemuksiani ja vuosien varrella keräämääni tietoa uskonoista auttaakseni toisia uhreja.

Synnyin mormoniperheeseen 1970-luvun alkupuolella ja vaihtoehdoita maailmankatsomuksia, joista olisin voinut valita itselleni sopivimman, ei ollut tarjolla eikä niistä puhuttu. MAP-kirkossa (MAP = Myöhempien Aikojien Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko, eli Mormonikirkko) kasvatetaan uskomaan kuinka kirkon ulkopuolinen maailma on paha ja kirkkoa ja sen jäseniä on vainottu koko kirkon olemassaolon ajan.

Ulkopuolisen maailman pelko johti tilanteeseen, jossa kirkon ulkopuoliset ystäväni olivat varsin harvassa ja varsinkin yläasteella, muiden teinien hölmöillä teinien tavoin, eristin itseni tuosta ulkopuolisesta pahasta maailmasta jääden ilman normaalia nuorten välistä vuorovaikutusta ja sosiaalisia verkostoja.

Ensimmäisen lukiovuoteni aikana yksi harvoista ystävästäni kuoli jäätyään linja-auton alle. Ystäväni kuoleman aiheuttama henkinen kriisi johti lopulta tilanteeseen, jossa en enää voinut hyväksyä hyväksi väitetyn Jumalan toimivan maailmassa kärsimystä ja tuskaa aiheuttavilla tavoilla. Koska Jumalan piti opillisesti olla kaikkivaltias, rakastava ja hyvä niin miksi maailmassa silti tapahtuu niin paljon pahaa ja miksi maailmankaikkeus on niin vihamielinen elämää kohtaan. Koko ajatusrakennelma hyvästä ja rakastavasta luojajumalasta särkyi ja jouduin keräilemään oman elämäni palasia saadakseni otteen omasta tulevaisuudestani.

Varsinkin ensimmäinen vuosi uskosta luopumisen jälkeen oli rankkaa, mutta mitä enemmän aikaa kului ja mitä enemmän tietoa keräsin MAP-kirkosta, psykologiasta ja uskonnollisten yhteisöjen käyttämistä manipulointitekniikoista sen vapautuneemmaksi itseni tunsin. Vuosien varrella olen tunnistanut ja onnistunut purkamaan monia mieleeni istutettuja ajatuksenpysäytysmekanismeja, jotka MAP-kirkossa asennettiin mieleeni, ja haluankin auttaa muita tässä haastavassa tehtävässä.

PIA PUOLAKKA

Olen 36-vuotias helsinkiläinen psykologi. Työskentelen psykologina Helsingin vankilassa ja pidän myös yksityisvastaanottoa terapeutina. Taustassani on herännäisyys- ja vanhoillislestadiolaisuusliikkeiden vaikutusta. Oman taustani ja uskontotieteen opiskelun kautta olen kiinnostunut tarkastelemaan nimenomaan uskontopsykologisia kysymyksiä ja uskonnolliselta/hengelliseltä pohjalta tapahtuvaa väkivaltaa ja traumatisoitumista.

Koska olen koulutautunut myös hypnoterapeutiksi, olen kiinnostunut uskonnollisten uskomusten ja suggestioiden välittymisestä ja vaikutuksesta ihmisissä sekä uskonnollisiin ilmiöihin ja kokemuksiin (transsitilat, kielillä puhuminen, saarnaaminen, ihmeperantumiset yms. karismaattisissa liikkeissä tapahtuvat ilmiöt) liittyvistä kysymyksistä. Koska työskentelen rikosseuraamusalalla, minua huoletuttavat myös uskonnollisten liikkeiden piirissä tapahtuvat hyväksikäyttö- yms. rikollinen toiminta.

Olen pitänyt oman vakaumukseni mahdollisimman avoimena ja neutraalina. Ihmisen ajattelumaailma on täynnä uskomuksia, ja myös tiede koostuu suurelta osin uskomuksista - väliaikaisista totuuksista. Uskon ihmismielen voimavaroihin ja siihen, että monille ”ihmeellisillekin” asioille löytyy lopulta mielen sisäinen selitys, joka on minulle lopulta se ihmeistä suurin. Omien ajatusten voimalla ihminen kykenee muuttumaan ja kehittymään. Kenenkään ei siis tarvitse jäädä uhriksi vaan voimme aina lisätä omaa kykyämme toimia ja ajatella.

Toivon, että yhdistyksen jäsenet uskaltavat olla ainakin minuun yhteydessä erinäisissä asioissa ja kysymyksissä mahdollisimman matalalla kynnyksellä. Osallistun myös itse aktiivisesti UUT:n vertaistukitapaamisiin Helsingissä. Muutoin vapaa-ajallani viihdyn lukemisen, tankotanssin ja muun yhdistystoiminnan piirissä: kuulun myös Tieteellinen hypnoosi ry:n hallitukseen.

Hallituksen muut jäsenet

UUT:n hallituksessa on puheenjohtajan lisäksi korkeintaan viisi jäsentä. UUT:n vuosikokouksessa 19.3.2016 ehdolle hallituksen jäseniksi asetettiin seitsemän henkilöä, näistä viisi valittiin. Kaksi hyvää ehdokasta ei tällä kertaa tullut valituksi. Hallituksessa jatkavat työskentelyään Terho Miettinen, Elina Multisilta ja Jari-Pekka Peltoniemi. Heidän esittelynsä voit lukea Muutos-lehdestä 1/2015. Se on luettavissa UUT:n nettisivuilla osoitteessa <http://www.uskontojenuhrientuki.fi/yhdistys/muutos-lehti/>.

Hallituksen jäsenillä on omakohtaisia kokemuksia ainakin seuraaviin uskonnyhteisöihin liittyen: helluntailaisuus, Jehovan todistajat, MAP-kirkko eli mormonit ja vanhoillislestadiolaisuus. Näihin yhteisöihin liittyy myös suurin osa saamistamme yhteydenotoista.

Lity Merika Kallionpään tukirenkaseen!

Olen 20-vuotias Mikaelin ystävien nuorisoevankelista. Vuosi sitten elämäni oli päihteen ja masennuksen vuoksi täysin solmussa, mutta kohtaaminen Jeesuksen kanssa muutti kaiken.

Kuluneen vuoden aikana olen saanut kokea Jumalan mielettömän armon, rakkauden ja voiman sekä johdattaa monia nuoria Jeesuksen luo. Sydämeni palaa evankeliumille ja tahdon koko sydämeäni tuoda muiden elämään sen rakkauden, jonka olen itse saanut kohdata. Pyydän sinua auttamaan työssäni!

Tue Merikaa rukouksin ja liity hänen kannattajarenkaseensa ilmoittautumalla:

Evankelista eksyi tieltä - erilainen rakkaustarina

"Onko tää Merika joku vitsi?" "Kai sä ymmärrät, että jos annat viholliselle luvan, se tulee ja riistää sulta kaikki siunaukset!" "Olette kyllä molemmat mielettömän rohkeita!" "Jossakin kaksi miestä odottaa heille tarkoitettuja kauniita naisia.." "Testaatko sä uskovaisten reaktioita tällä?" "Merika voit lopettaa sen teko-pyhistelyn Mikaelinkirkon 'evankelistana!'" "Toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos tollasten tuomitsijoiden huutelut." "Tehkää parannus onnettomat eksytetyt!" "Oon niin onnellinen teidän puolesta!" "En voi siunata sitä, mitä Herra ei siunaa.. Nyyh." "Vaarallisilla vesillä liikutte." "Kauheita homofoobikkoja tuolla sun seinällä!" "Kyllä sä Merika itekin tiedät, ettei kaks naista voi olla parisuhteessa." "Ihanaa, että ootte löytäneet toisenne!" "Oletko sä miettinyt, miten sut tullaan tuomitsemaan? Missä sä vietät ikuisuutesi?" "Tosta sun vihasta käsin kun kirjotat, se aiheuttaa vaan enemmän pahaa." "Miten rakkaus vois muka olla väärin?" "Miks sä oot noin katkera ja vihainen Jumalalle?" "Ootko sä hylännyt Jumalan?" Tällaisia viestejä ja pidempiä saarnoja ja kysymyksiä olen saanut tasaisesti nyt noin puolisen vuotta.

Olen Turun Mikaelinseurakunnan entinen nuorisoevankelista. Tulin samaisen seurakunnan alfa-kurssilla uskoon syksyllä 2013. Se oli ihanaa! Ennen koin sisimmässäni valtavaa tyhjyyttä, enkä tiennyt kuka olin tai mitä minun tulisi elämälläni tehdä. Annoin elämäni Jeesukselle, ja hänestä todella tulikin elämäni siitä eteenpäin. Koin vahvasti Jumalan läsnäolon päi-

vittäin, eikä mielessäni ollut epäilyksen häivääkään. Kristus tarjosi minulle identiteetin, joka oli ennen ollut hukassa. Seurakunnista tuli toinen kotini. Kävin kaikissa hengellisissä tilaisuuksissa hellareista vapiksiin ja luterilaisesta lahkoihin, vierailevien profeettojen ja opettajien kokouksissa ympäri Turku. Sain kielillä puhumisen, selittämisen ja profetian lah-

jan, ja pian aloin itsekin palvella seurakunnissa. Mikaelin ystävät palkkasikin minut nuorisoevankelistaksi. Vanhat kaverit ja elämäntapa jäi taakse, uusi pyhä ja puhdas elämä Jeesuksen armosta alkoi. Alkuvuodesta 2014 tutustuin Matti Virtaseen (nimi muutettu), Haraisten koti -seurakunnan paimeneen, ja hän otti minut opetuslapseutettavakseen. Kirkolliskokousedustajana hänen verkostonsa "elävässä uskossa" oleviin ovat valtaiset. Pyhä Henki ja Matti olivat kanssani jatkuvasti, kun kiidin hierarkiassa ylemmäs. Matti kertoi minusta hyvää kaikille, tutustutti minut moniin kristillisiin julkikkisiin ja rakasti minua kuin omaa tytärtään, ylituonnollisella Jumalan antamalla rakkaudella.

Oman isäsuhteeni vaikeuksien takia olin onneni kukkuloilla. Tässä minulla mies, joka saattaa minut alttarille ja on rinnallani enemmän ja syvemmin kuin vain hengellinen isä olisi! Kävimme tuntikausien sielunhoitosessioita, joissa irtisanouduin yhä syvemmin ja yksityiskohtaisemmin entisestä elämästäni ja sen synneistä. Jaoin vanhalle miehelle asioita jopa seksielämästäni, sellaisia, joita en ikinä kertoisi kellekään. Opetin myös muita toimimaan samalla tavalla. Minusta tuli vähän kuin "pikkujulkkis", vierailin Riku Rinteen kanssa Radio Deillä ja TV7:lläkin. Nautin Jumalasta, mutta myös saamastani huomiosta ja arvostuksesta, sekä muiden salaisuuksien tietämisestä.

Tämän taustan takia oli hyvin vaikeaa huomata rakastuneensa naiseen. Tutustuin Lauraan paremmin järjestämäni ulystysillan harjoitusten kautta. En olisi voinut kuvitella pienintäkään mahdollisuutta välillämme, ellei Matti olisi varoittanut minua hänen kanssaan viettämästäni ajasta. Sen jälkeen osasin antaa tunteilleni enemmän tilaa ja huomasinkin ikävöiväni Lauraa suunnattomasti hänen kahden viikon Vietnamin-matkansa aikana. Oli varmasti elämäni ristiriitaisin hetki, kun suutelimme ensimmäistä kertaa. Päässäni jyskyttää

SYNTI! SYNTI! SYNTI!

Samanaikaisesti, kun tajuan, kuinka romanttinen tilanne on. Seuraavana aamuna ahdistus puskee päälle. Mitä teemme? Tämä on väärin, täytyy tunnustaa, irtisanoutua, pyytää anteeksi ja toivoa, että Jumala muuttaa vielä kaiken. Juoksimme häntä koipien välissä omien auktoriteettihenkilöidemme luo, jotta olisimme päässeet pois tuosta kamalasta vihollisen ansasta. Erosimme väkisin kaksi kertaa. Toisella kerralla "suositus" oli, ettemme pitäisi minkäänlaista yhteyttä, emme näkisi, kuulisi tai muistaisi toisiamme. Kuitenkin sanonta "poissa silmistä, poissa mielestä" on paksuinta pajunköyttä ikinä. Me murruiimme molemmat. Olin aivan toimeton, en pystynyt mihinkään. Itkin ja join. Raahauduin väkisin töihin, eikä Pyhän Hengen voimasta ollut enää tietoaakaan. Ei, vaikka kuinka rukoili, paastosi, kävi kaikenmaailman hihhuli-krampataan-lattialla-kokouksissa ja kuuntelemassa väkeviä julistajia.

Aloin ajella Lauran asunnon ohi, vain siksi, että edes tietäisin hänen olevan olemassa. Kuvittelin tosissani, että jos häntä todella rakastan, minun pitää suojella häntä ja myös itseäni siltä, että rikkoisimme toisiamme vain enemmän synnillä, rakkauden halvalla korvikkeella, joka ei ole Jumalasta. Silti kerran törmäsimme toisiimme, enemmän tai vähemmän vahingossa. Menin paniikkiin, olinhan pilannut Jumalan suuret suunnitelmat elämälleni. Sieltä hän kävelee muina naisina autoani kohti, kuin mitään pahaa ei olisi tapahtunutkaan. En keksinyt muuta kuin lukita autoni ovet. Vahinko oli silti jo tapahtunut. Olin aivan sekaisin, mutta tiesin, ettemme voisi jatkaa näin. Menin hänen luokseen, ja kaikesta vihollisen vastustamisesta ja kuukausien taistelusta huolimatta päädyimme sopimaan, että nyt ei enää kerrota kellekään. Sovimme myös melkein tosissamme, että olisimme niin paljon yhdessä, että kyllästyisimme toisiimme.

Siitä alkoi tarkka salailu ja tiivis yhdessäolo. Minun piti olla asemiani vuoksi erityisen varovainen. Vietimme kesän lähes

kokonaan sisällä, asunnon turvassa. Pelkäsin, että joku näkisi, kuulisi, tietäisi. Pelkäsin, että jokin muuttuisi yhtäkkiä, että Laura tulisi järkiinsä ja ymmärtäisi, kuinka väärin se oli, kuinka syntisiä olimme. Pelkäsin, että kaikki loppuu ja joudun taas kuolemaan.

Sopimuksistamme huolimatta meille kävikin kuin Haloo Helsingin kappaleessa: "Ei rakkaus käyttämällä kulu, se vahvistuu". Olin päivä päivältä, viikko viikolta ja kuukausi kuukaudelta aina vain valmiimpi heittäämään koko elämäni tarkoituksen ojaan. En halunnut olla julistaja, apostoli, kristitty julkkis, pyhä evankelista, täydellinen. Halusin rakastaa. Peloistani huolimatta tiesin, etten pystyisi elämään valheessa enää kauaa. Kerroin tilanteestani yhdelle työtoverilleni, joka suureksi yllätykseksi hihkaisi: "IHANAA!" Sen jälkeen aloin antaa tilaa ajatukselle, ettei suhteemme välttämättä olekaan tuhoon tuomittu. Kerroin äidilleni, joka sanoi aina rakastavansa minua, tapahtui mitä tahansa. Eräänä päivänä sitten yksinkertaisesti murrui paineen alla, ja vaihdoimme parisuhdestatuksemme Facebookissa. Siitä alkoi loputon haukkujen ja rohkaisujen myrsky.

Olin itse niin heikossa tilassa, etten edes ymmärtänyt suojella itseäni siltä. Ei minun olisi tarvinnut kuunnella ihmisten saarnoja, vastailla kysymyksiin, alistua. Minun ei olisi tarvinnut selitellä valintojani, olisin voinut sanoa "ei, en halua kuunnella". Sen sijaan otin kaikki iskut vastaan, annoin ihmisten haavoittaa minua uskomuksillaan. En uskaltanut olla vihainen. En uskaltanut edes ajatella, että minua kohdeltiin väärin. Toivon, että jos joku samanlaisessa tilanteessa kamppailee, uskaltaa suojella itseään sanoiltaan, jotka eivät auta ketään.

Pahinta kaikessa kaapista ulos tultuamme ei kuitenkaan ollut ystävien menettäminen, tuntemattomien typerät huutelut tai edes potkut töistä. Pahinta oli, että Matti, joka minua niin julisti aina rakastavansa, tuomitsi minut auktoriteetillaan ja henkisellä yliotteellaan suoraan helvettiin. Hän kertoi esimerkkejä julistajista, jotka olivat eläneet synnissä, kuten minä nyt tein, ja joutuneet esimerkiksi auto-onnettomuuteen tai menettäneet perheensä ja varansa. Oli oma vikani, ettei Jumala enää siunaa, koska minä olin itse astunut Jeesuksen armon alta pois. Ymmärrän, ettei asia ollut hänelle helppo käsitellä, mutta se ei oikeuta missään olosuhteissa näin rankaan henkiseen väkivaltaan ja tuomitsemiseen. Sen illan itkin hysteerisesti niin, että äitikin luuli minun menevän sekaisin. Ymmärrän kuitenkin myös, että Matin huoli on aito, koska itsekin joskus uskoin samaan. Minä en voi kuin antaa anteeksi ja toivoa, että hän oppii tilanteesta jotakin.

En voi enää allekirjoittaa kristinuskon oppia, vaikka ennen uskoin siihen sokeasti. Minun ei ole mahdollista olla "kristitty" siinä merkityksessä, mitä se minulle tarkoitti. En pystynyt pitkään avaamaan edes Raamattua, en kuulemaan sanaakaan mistään hengellisestä tai leikkimään uskova silloisille ystävilleni. Tutkittuani Raamattua ensimmäistä kertaa puolueettomasti, tulini siihen tulokseen, etten enää halua kuluttaa aikaani siihen mielettömään aivoakrobatiaan, jota Raamatun perustelemiseen todeksi vaatii. En näe "Jumalan johdatusta" elämäni missään vaiheessa, vaikka ennen selitin kaiken vain henkien vaikutuksena. On uskomattoman vapauttavaa, kun saa itse johtaa omaa elämänsä ja tehdä omat valintansa. Onni on olla oman itsensä herra.

Merika Kallionpää

Islamista luopunut kohtaa monia haasteita

KUVAN HENKILÖ EI LIITY JUTTUUN.

Perustimme Suomen ex-muslimit -blogin toukokuussa 2015 suomalaisten ex-muslimien yhteistyönä. Tarkoituksena oli tuoda esille entisten muslimien kokemuksia uskonnosta luopumisesta sekä tarjota tukea jo islamista luopuneille. Heti alusta asti saimme tukea Uskontojen uhrien tuki - järjestöltä, josta olemme kiitollisia.

On normaalia kuulla muslimien suusta väittämiä, jonka mukaan islam on maailman nopeiten kasvava uskonto. Sitä, että ovi käy myös toiseen suuntaan, ei kuitenkaan tavallisesti mainita. Tosiasiana islamista luopuminen on nousussa, erityisesti nuorten ja nuorten aikuisten parissa. Islamista luopuneet henkilöt kohtaavat systemaattista kiusaamista, poissulkemista sekä jopa väkivaltaista pelottelua. Pelko poissulkemisesta ja kiusaamisesta ovat saaneet monet luopiot kokemaan turvallisempaan esittää edelleen olevansa muslimeita kuin paljastaa todellisen maailmankatsomuksensa.

Todellista tilastotietoa islamista luopumisen määristä ei löydy aiheen arkaluontoisuuden takia. Viime aikoina tema on kuitenkin ollut yhä enemmän näkyvässä mediassa. Esimerkiksi englantilainen tutkija Simon Cottee julkaisi viime vuonna kirjana tutkimuksen, joka käsitteli länsimaissa asuvien ex-muslimien kokemuksia uskosta luopumisesta (Simon Cottee:

The Apostates: When Muslims Leave Islam). Jokainen joka tietää islamista ja shariasta, ymmärtää sen kuinka pelkästään itsensä julkituominen ex-muslimiksi asettaa henkilön uskonnollisesti valtuutetun kuolemantuomion kohteeksi. Suomessa ja muualla länsimaissa kuolemantuomioita ei kuitenkaan todennäköisimmin tarvitse pelätä, joskin on ymmärrettävä, että tämän kaltainen uskonnollinen opetus ruokkii luopiovastaisia käsityksiä erityisesti kirjaimellista uskontulkintaa seuraavissa yhteisöissä.

Luopioille asetettu kuolemantuomio islamissa selittyy uskonnon sosiopoliittisella luonteella. Muhammadin kuollessa 600-luvulla hän oli valloittanut ja kääntänyt suuria alueita Arabian niemimaalla. Ensimmäiset sodat joita Muhammadin seuraaja kalifi Abu Bakr joukkoineen kävi, olivatkin islamista luopuneita heimoja vastaan. Kyseisiä sotia kutsutaan nimellä Al Riddah, joka tarkoittaa islamista luopumista.

Valitettava tosiasia on kuitenkin se, että edelleen tänäkin päivänä entiset muslimit kokevat olonsa uhatuksi. Ex-muslimi-identiteetti onkin tärkeä osa voimaantumista. Muslimeilla on omia termejä kuvaamaan luopioita ja vääräuskoisia: näitä ovat esimerkiksi, murtadd sekä kafir. Tällaiset sanat voivat tuntua ahdistavilta ja jopa pilkallisilta. Tämän vuoksi monet entiset muslimit kokevatkin sanan "ex-muslimi" kuvaavan itseään parhaiten negatiivisia ja leimaavia käsityksiä sisältävien termien sijaan.

Luopiovastaisuus ei kuitenkaan ole kaikkien muslimien ongelma, vaan kyseessä on hartaissa kirjaimellista uskontulkintaa seuraavissa yhteisöissä ilmenevä asia. Luopiovastaisuus sekä uskonnonvapauden rajoittaminen eivät ole ongelmia ainoastaan islamissa, vaan niitä ilmenee missä tahansa epäterveessä uskonnollisessa lahkossa tai ryhmässä. Entisiä muslimeina me näytämme muslimeilta, meillä on musliminimet ja lisäksi meillä on muslimeja ystävinä, perheenjäseninä ja sukulaisina.

Viime vuosina julkisessa keskustelussa on nostettu esille itseään maahanmuuttokriittiseksi kutsuvien henkilöiden näkemyksiä. Kyseisillä henkilöillä on usein suhteettoman islam- ja muslimivastainen katsantokanta. On tärkeä huomioida, että siltä osin kuin muslimit ovat konservatiivisia, ei se kovin paljon eroa esimerkiksi Yhdysvaltojen poliittisen uskonnollisen oikeiston käsityksistä. Valtaosa muslimeista on maltillisia ja 1,6 miljardia muslimin sisälle mahtuu runsaasti moninaisuutta niin ajattelussa kuin uskonnonharjoittamisessakin. Ahdasmielisyys sekä muslimeihin kohdistettu viha eivät ole sellaisia asioita, joita kokemuksillamme voisi validoida. Myöskään suvaitsemattomuuden lisääntyminen Suomessa ei ole positiivinen ilmiö.

Joku voisi ajatella, että pitämällä blogiamme lietsomme muslimeihin kohdistuvaa vihaa tai ennakkoluuloja, mutta se ei tosiaanakaan ole blogimme tarkoitus. Muslimit ovat yksilöitä, eivätkä he ole kollektiivisesti vastuussa toistensa teoista ja ajatuksista. Se että muslimiyhteisöiden ongelmia yritetään vähätellä tai esittää ettei niitä olisikaan, ei sekään ole kestävä tapa suhtautua kirjaimellista tulkintaa seuraavissa yhteisöissä ilmeneviin ongelmiin, kuten naisten kapeaan asemaan sekä muslimitaustaisten seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluvien yksilöiden kohtaamiin ennakkoluuloihin. Kyseisiin asioihin voidaan kuitenkin vaikuttaa uskaltamalla puhua niistä ääneen.

Nimimerkki: "Eräs ex-muslimi"

Ex-muslimien blogi löytyy osoitteesta:
<https://suomenexmuslimit.wordpress.com>

Uskontoihin värvätään tutuilla metodeilla

Islamilainen Tablighi on Intiassa Delhin seudulla 1920-luvun lopulla virinnyt liike. Se korostaa, että jokaisen muslimin velvollisuus on lähteä liikkeelle kutsumaan ihmisiä uskon. Liike saavutti nopeasti jalansijaa ympäri arabimaailmaa, Turkia ja Afrikkaa. Erityisesti länsimaat olivat 60-luvulta lähtien aktiivisen lähetystoiminnan kohteina sitä mukaa, kun muslimisiirtolaisten määrä USA:ssa ja Länsi-Euroopassa kasvoi. Liikkeen kannatusta arvioidaessa on syytä puhua varmaan jo huomattavasti yli 20 miljoonasta. Ymmärtääksemme nykyislamia paremmin meidän on arvioitava sitä myös tämän liikkeen kautta koska se on nopeimmin leviävä islamin herätysliike. Minulle tutustuminen Tablighiin toi mieleen maamme tutut fundamentalistiset kristilliset liikkeet. Onko kysymys pohjimmiltaan psykologisesti ajatellen samasta asiasta?

Tablighin uskontulkinta on fundamentalistinen. Se julistaa antautumista yhteen Jumalaan uskovaksi ja sunnan huolellista noudattamista ja kokonaisvaltaista sitoutumista jossa Korani merkitsee Jumalan sanaa aidossa ja lopullisessa muodossa. Se edellyttää henkilökohtaista uskonratkaisua ja uskostaan todistamista. Puhutaan uudestisyntymisestä. Se on moderni konsepti, joka vetoaa vieraantuneisiin, juurettomiin ja elämäänsä etsiviin ihmisiin. Sana Tabligh tarkoittaa sanoman välittämistä, kommunikointia tai julistusta, jossa usko tulee kuulemisesta. On siis kysymys islamin ilosanoman levittämisestä. Uskonliikkeen vuosijuhlat kokoavat valtavat määrät uskovia kuulemaan julistusta, rukoilemaan ja jakamaan todistuksia pienryhmissä. Sitoutuminen liikkeeseen merkitsee suostumista lähetystiimeihin mikä edellyttää myös taloudellista uhraamista.

Tablighin sanoma on herätysaarnaa, jossa kehoitetaan parannukseen, uskonhurskauteen ja islamin tarkkaan noudattamiseen. Toinen tunnusomainen piirre on voimakas eskatologinen paatos: helvetin kauhut ja pelastuksen (paratiisin) ihanuus toimivat tiukka uskonelämään tähtäävän kehotuspuheen motivoijina. Kolmas piirre on tämän lähetysliikkeen aggressiivisuus ja poleemisuus suhteessa muihin uskontoihin ja toisin ajattelijoihin. Kun verrataan islamilaista Tablighi-liikettä vastaaviin ratkaisukristillisiin liikkeisiin, joita edustavat Suomessa lähinnä kirkon ns. viidesläisyys ja monenlaiset vapaat suunnat, huomataan, että usko Jumalaan ja Allahiin (Allah on arabiaa, suomeksi Jumala) näyttävät merkitsevän käytännön elämässä hyvin paljon samoja korostuksia muutamasta dogmaattis-teoreettisesta erilaisuudestaan huolimatta. Myös islam on osa Eurooppaa, halusimme sitä, tai emme.

Timo Teinikivi

MUSLIMIEN BISHWA IJTEMA -KOKOONTUMINEN BANGLADESHISSA.
Image by Muntasirmamunimran - Own work, CC BY-SA 3.0.
Lähde: Wikipedia

Kahdessa maailmassa

Marjon kokemus manauksen kohteeksi joutumisesta

Nimeni on Marjo, ja olen kasvanut pienen maaseutupaikkakunnan helluntaiyhteisössä. Tässä tekstissäni kerron seurakunnassani harjoitetusta eksorkismista, eli pahojen henkien ulos ajamisesta, jonka kohteeksi itsekin nuoruusiälläni jouduin. Näistä tapahtumista on aikaa melkein 20 vuotta, mutta vastaavaa tapahtunee myös nykyään ns. vapaiden kristillisten suuntien kentällä.

Avaruuden henkivallat

Seurakuntani oli tuonkin ajan mittapuulla vanhoillinen, ja kieltoja ja rajoituksia oli paljon. Väärät teot saattoivat johtaa opetuksen mukaan siihen, että ihminen ikään kuin avasi portin pimeyden voimien vaikutuksille. Puhuttiin ”avaruuden henkivalloista” eli demoneista, jotka koko ajan piirittivät ihmistä. Jeesuksen veren luvattiin suojaavan riivaajilta, mutta syntinen elämä voisi poistaa tuon suojan. Pahoja henkiä voisi päästä kotiin myös esineiden kautta, jos niitä oli aiemmin käytetty esimerkiksi spiritismissä.

Muistan jo hyvin pienenä tyttönä käyneeni öisin läpi mitättömiä ”syntejäni” ja puristaneeni peloissani Raamattua rintaani vasten, jotta riivaajat eivät pääsisi minuun. Koin itseni niin huonoksi uskovaksi, että usein epäilin, että minussa oli kuin olikin paha henki. Seurakunnassamme oli miehiä, joilla oli sanojensa mukaan ”henkien erottamisen armolahja”, eli kyky tunnistaa ihmisessä vaikuttavat voimat. Pelkäsin mennä

näiden miesten seuraan, koska epäilin heidän heti vaistoavan pahuuden minussa.

Saarnoissa opetettiin, että henkivallat kävivät jatkuvaa taistelua ihmisten sieluista. Monet maan päällä tapahtuvat katastrofit, esimerkiksi maanjäristykset tai sodat, olivat seurausta demonien voitoista näkymättömässä maailmassa. Ihminen pystyi vaikuttamaan tähän yliluonnolliseen kamppailuun rukouksen avulla, ja niinpä minäkin rukoilin jatkuvasti pahojen henkien kukistumista ja häviötä. Monia arkipäiväisiä ilmiöitä selitettiin riivaajaopin avulla, ja niinpä vaikka kiusaus luntata kokeessa selittyi valheellisuuden demonin pyrkimyksillä. Avioliiton ulkopuolinen seksi oli haureuden hengen työn tulosta, ja muistan kuulleen tarinan miehestä, josta ajettiin ulos homouden henki, minkä jälkeen hän alkoi tuntea seksuaalista vetoa vain naiseen.

1990-luvun loppupuolella seurakuntani sai voimakkaita vaikutteita ns. torontolaisuudesta, joka tarkoittaa karismaattista liikehdintää, johon kuuluu muun muassa hallitsematonta naurua ja eläinten jäljittelyä, kuten haukkumista. Hengen ilmiöitä oli nyt joka puolella, ja hyvien ja pahojen voimien tarkkailu kasvoi aivan uusiin mittasuhteisiin. Toisinaan kikatus ja lattialla pyöriminen oli Pyhän Hengen työtä, toisinaan kyseessä olikin riivaaja.

Rockmusiikki tulkittiin Saatanan välikappaleeksi, ja eräistä teini-ikäisistä sisaruksista ajettiin ulos demoneita, koska heillä oli yllään mustanpuhuvat bändipaidat. Manaaminen tapahtui seurakunnan nuorisotiloissa, jossa sattui olemaan ikkunaton pieni huone, ison komeron kaltainen. Kiivas rukoilu ja kielillä puhuminen kesti tuntikausia, ja henkien ulos ajajina toimivat aikuiset miehet. Jossain vaiheessa joku totesi, että ”nyt se lähti”. En tiedä, mistä riivaajan poistumisen pystyi havaita, mutta muistan olleeni hyvin peloissani.

Manauksen kohteena

Koin seurakunnassani monenlaista traumatisaatiota, ja 20-vuotiaana sairastuin sen seurauksena psyykkisesti. Päädyin suljetulle osastolle, minne eräs uskovainen tuttavani tuli vierailulle. Saimme luvan lähteä kävelyille, ja mies vei minut läheiseen metsään. Oli kesä, ja hän käski minun istua maahan. Sitten hän alkoi kiivaasti rukoilla puolestani ja vaati kertomaan minua riivaavien henkien etunimet. Kun en osannut sellaista tehdä, hän keksi nimet itse, sanoi Jumalan ilmoittavan niitä hänelle. Useilla hengistä oli jonkin sairauden nimi, kuten ”skitsofrenia” tai ”masennus”.

Olen kyennyt selviämään tästä kokemuksesta ja lapsuudestani ylipäättäen, ja elän nykyään varsin tavallista akateemisen naisen elämää. Toipuminen on kuitenkin vaatinut monen vuoden työn ja terapian. Vielä pitkään manauskokemuksen jälkeen pelkäsin, että minussa todella on pahoja henkiä. Kun tulin UUT:n toimintaan mukaan, sain huomata, että monissa muis-

sakin uskonnoissa tapahtuu ikäviä tai järjenvastaisia asioita, ja melkein kaikki lahkoon jättäneet olivat syyttäneet jossain vaiheessa itseään siitä, että ovat ”vääränlaisia” tai ”kirottuja”. Uudet tuttavani olivat samanlaisia tavallisia ihmisiä kuin minä, useat liiankin kilttejä. Minä tai me emme olleet pahoja, meille vain uskoteltiin niin.

Psykoottinen demonioppi

Nykyisin ajattelen, että demonioppi on luonteeltaan psykoottista. Minusta riivaajia ulos ajanut ihminen oli psyykkisesti ongelmisempi kuin minä itse, eikä kenenkään pitäisi joutua joka päivä elämään näkymättömien voimien pelossa.

Kuulin vastikään nuoren pastorin väittävän puheessaan, että psyykkiset sairaudet ja epilepsia johtuvat riivaajista. Hän kertoi myös käyvänsä kannattajiensa kanssa psykiatrisella poliklinikalla ajamassa pahoja henkiä ulos potilaista. Tällainen puhe saa minut raivoihini. Mielenterveysongelmat eivät johdu demoneista, mutta ihminen, joka näkee ja kokee pahoja henkiä ympärillään tai itsessään, on sairas.

Näen paljon hyvää uskonnoissa, mutta olen surullinen siitä, että minut kasvatettiin elämään kahdessa maailmassa, tässä todellisessa ja toisessa; uhkaavassa, kuvitellussa. Kenenkään lapsen ei pitäisi joutua aikuisten fantasioiden ja hulluuden uhriksi. Terveen persoonan kehittyminen on vakavasti uhattuna, kun arkitodellisuuden lisäksi kannettavana on ”avaruuden henkivaltojen taistelu”. Nykyisin minulle riittää ihan tavallinen elämä ja tämä minua ympäröivä maailma, joka on sekä kaunis että todellinen.

Marjon nimi on muutettu.

Kuka?

Sanna Halinen,

entinen Jehovan todistaja,

eronnut järjestöstä 16-vuotiaana

Olen aina ajatellut, että haluaisin muuttaa menneet tapahtumat positiivisiksi voimavaroiksi ja mietin kauan mikä olisi oikea tapa siihen.

Aloin kirjoittaa blogia noin kaksi vuotta sitten. Aluksi kerroin erotarinani päiväkirjojen sivuja lainaten. Ajattelin lopettaa kirjoittamisen tarinani kerrottua, mutta huomasin blogini tavoittavan ihmisiä ja auttavan heitä heidän omilla tilanteilla.

Yhteydenottoja on tullut monilta entisiltä todistajilta, entisten todistajien puolisoilta, nykyisiltä todistajilta ja muutamilta muuten vain aiheesta kiinnostuneilta.

Kriittisiä kommentteja ja haukkuja on myös tullut jonkun verran, mutta kaikkiahan ei voi ikinä miellyttää. Omat perheenjäseneni ovat myös hieman asiaa kritisoineet, mutten ole heidän kansa mielestäni tarpeeksi läheinen antaakseni heidän vaikuttaa asiaan.

Ihaninta on ollut, kun muutama nykyistä hyvää ystävääni on ottanut minuun yhteyttä ja kertoneet eroaikaistaan. Olen pystynyt olemaan heille tukena ja tällä tavoin myös saanut omista kokemuksistani positiivisia.

Todistajista erotessa olin naiivi 16-vuotias, enkä ymmärtänyt hakeutua muiden saman kokeneiden seuraan. Pelkäsin entisiä todistajia kuollakseni, joten ainoa kontaktini todistajuuteen ja asioiden prosessointiin oli keskustelut entisen työkaverini kanssa, joka oli myös eronnut todistajista.

Suureksi surukseni hän ei kuitenkaan kestänyt eron aiheuttamia traumoja ja otti henkensä vuonna 2006. Olin tällöin ollut eronneena lähes 5 vuotta ja pelkäsin edelleen muita entisiä todistajia. Niin pahasti oli heidät demonisoitu.

Elin elämäni asioita paeten ja tässä parhaiten onnistuin päihteitä käyttämällä. Vuonna 2010 kuitenkin heräsin ajattelemaan, että tämän pitää loppua ja päätinkin tehdä

muutoksen.

Siitä lähtien olen hakeutunut muiden entisten todistajien pariin vertaistukiryhmän kautta ja käynyt muutamissa tapaamisissa.

Niitä harvoja asioita joita olen näin jälkikäteen harmitellut on se mieletön pelko jota koin muita entisiä todistajia kohtaan.

Uskon, että vertaistuki on auttamattoman tärkeää ja vailla vertaa. Tämän olen itse huomannut nyt monesti ja saanut monta ihanaa ystävää joiden kanssa jaan menneisyyden, joka on paljon.

Menneisyys yhdistää meitä niin voimakkaasti, että koen heidän jollain tavalla myös korvaavan sitä menetettyä perhettä.

Nykyään internet onneksi mahdollistaa vertaistuen löytymisen paljon helpommin kuin ennen.

Blogini löydät osoitteesta:

<https://tuuliam.wordpress.com>

Minuun saa ottaa yhteyttä nimellä tai ilman:

tuuliam_wordpress@hotmail.com

Naisten asema, ehkäisykielto ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö vanhoillilestadiolaisten keskuudessa olivat esillä Fecris-konferenssissa

Fecris on lahkojen toiminnasta kiinnostuneiden monenlaisten järjestöjen sateenvarjo-organisaatio (www.fecris.org). UUT liittyi tänä vuonna jäseneksi, aiemmin olimme kirjenvaihtajajäsen.

Konferenssin teema oli lahkoihin ja kultteihin kuuluvat naiset, jotka voivat olla yhteisöissään monenlaisissa rooleissa esimerkiksi johtajina, rivijäseninä ja uskonnollisen hyväksikäytön uhreina.

Pidin konferenssissa esityksen lestadiolaisuudesta ja naisten asemasta. Aluksi esittelin lestadiolaisuutta yleisesti, koska ilmiö on tuntematon useimmille Suomen ulkopuolella. Luin 17-vuotiaan tytön, nimimerkki Hallan, nettiin kirjoittaman tekstin, joka mielestäni tuo hyvin esille vanhoillilestadiolaisuuden esittämät monet tiukat vaatimukset ja kiellot. Jos haluat lukea tekstin se löytyy googlaamalla "I was brainwashed into raging Laestadian beliefs".

Kerroin vanhoillilestadiolaisuuteen liittyvästä kritiikistä ja keskustelusta, jota Suomessa on käyty viime vuosina ehkäisykieltoon ja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyen. Toin esille ehkäisykiellon terveydelle vaaralliset seuraukset kuten vanhempien fyysisen ja psyykkisen loppuun palamisen ja myös lasten kokemat vaikeudet, kuten vanhemmilta saadun vähäisen huomion ja apuvanhemman rooliin joutuminen hyvin nuorella iällä, kun vanhemmat eivät suoriudu suuren lapsilauoman hoitamisesta ilman lastensa apua.

Lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyen mainitsin, että monissa yhteisöissä on tämä ongelma, esimerkiksi katolinen kirkko on ollut paljon julkisuudessa kun sen keskuudessa esiintyvän seksuaalisen hyväksikäytön laajuus on vuosien varrella paljastunut. Uskonyhteisöissä on useita piirteitä, jotka altistavat niitä tälle ongelmalle ja sen peittelylle. Yksi on seksuaalisen kanssakäymisen jyrkkä rajoittaminen vain avioliittoon, mikä on lestadiolaisuuteenkin liittyvä piirre. Yhdistettynä suurperheisiin, joissa on paljon teini-ikäisiä lapsia tämä saattaa johtaa väärinkäytöksiin.

Lestadiolaisuudessa on vielä yksi erityispiirre, joka voi edesauttaa sitä, että tekijät eivät jää kiinni ja saa rangaistusta. Syntien anteeksiantamisella on lestadiolaisuudessa hyvin suuri rooli. Lestadiolaiset tunnustavat syntejä ja pyytävät niitä anteeksi usein päivittäin. Syntejä ei yleensä tunnusteta papille, vaan toiselle uskovaishenkilölle, siis kenelle tahansa, joka on lestadiolainen. Henkilö, jolle syntejä tunnustetaan on usein perheenjäsen tai sukulainen. Koska lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyy usein se, että tekijä on perheenjäsen tai sukulainen, voi anteeksiantamisen kulttuuri lestadiolaisten

ALLEKIRJOITTANUT (JONI VALKILA), TERHO MIETTINEN JA KAISA KLAPURI TOIMIMME UUT:N EDUSTAJINA FECRIKSEN KONFERENSSSISSA, JOKA PIDETTIIN 20.-21.5.2016 BULGARIAN SOFIASSA.

keskuudessa johtaa siihen, että tekoja pyydetään anteeksi, esimerkiksi siten, että tekijä pyytää uhriltaan anteeksi. Uhri saattaa tuntea voimakasta velvollisuutta antaa anteeksi, koska uskoavien pitää antaa anteeksi. Anteeksiannon jälkeen asian vieminen poliisin tietoon voi olla vaikeaa, koska teko on jo annettu anteeksi.

Nykyään lestadiolaisuudessa ymmärretään ehkä aiempaa paremmin yhteiskunnan odotukset suhteessa lakiin tässä suhteessa. Silti perheenjäsenestä tai sukulaisesta poliisille raportointi on aina suuren kynnyksen takana ja lestadiolaisten keskuudessa anteeksiannonkulttuuri ja yhteisön maineen vaaliminen nostavat kynnyksestä entisestään.

Ihmisoikeusliitto nosti ehkäisykiellon julkisuuteen vuonna 2009. Vanhoillilestadiolaisten johtajathan ovat kieltäneet ehkäisykiellon olemassa olon. Heidän mukaansa lestadiolaiset vain "haluavat ottaa kaikki lapset vastaan". Seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvät ongelmat vanhoillilestadiolaisten johtajat tunnustivat julkisesti vuonna 2011. On edistysaskel, että ongelma tunnetaan ja tunnustetaan. Jo pelkästään se voi ehkäistä uusia tapauksia. Ehkäisykieltokin on kenties hieman murentunut siten, että lestadiolaisten arvellaan ehkäisevän entistä enemmän salaa. Ongelmat eivät kuitenkaan ole täysin poistuneet ja seurausten kanssa joudutaan joka tapauksessa elämään vielä vuosikymmeniä, koska traumatisoitumisesta ja terveysongelmista toipuminen voivat viedä pitkään.

Joni Valkila

Jumalan haarniska

manipulointi MAP-kirkossa

Ihmisten manipulointi on tyypillistä monille vahingollisiksi luokiteltaville uskonyhteisöille. Vuonna 2014 Luna Lindsey julkaisi kirjan ”Recoverng Agency: Lifting the Veil of Mormon Mind Control”, jossa hän esitteli esimerkein kuinka erilaisia manipulointitekniikoita sovelletaan MAP-kirkossa (myöhempien aikojen pyhien Jeesuksen Kristuksen kirkko eli mormonit).

Kirja on jaettu kolmeen osaan jotka käsittelevät kuinka ihmiset päätyvät MAP-kirkon uskonnollisen manipuloinnin uhreiksi, uskomiseen liittyviä tieteellisiä näkemyksiä ja MAP-kirkossa sovellettuja ajattelun muokkausmenetelmiä. Monin paikoin MAP-kirkossa käytössä olevat menetelmät ovat hyvin samankaltaisia kuin muissakin vahingollisissa liikkeissä. Vaikka kirjan kohdeyleisö on ensisijaisesti entiset mormonit niin sen lukeminen voi auttaa myös toisten liikkeiden vaikutuspiirissä olevia havaitsemaan samankaltaisuudet omista yhteisöissään.

Olen referoinut tähän artikkeliin lyhyen yhteenvedon MAP-kirkossa käytössä olevista manipulointitekniikoista.

Jos kuvitellaan mormonismi koneeksi, ajatuksenmuokkausmenetelmät ovat sitä suojelevia kognitioita, jotka on suunniteltu

korjaamaan ja jatkamaan toimintaa myös silloin kun kone menee rikki tai sitä sabotoidaan. Kone aloittaa toimintansa pienenä ja yksinkertaisena siten, että se pysyy vakaana uudessa ympäristössään. Vaikka kone pysyy ulkoisesti saman kokoisena, siihen lisätään jatkuvasti uusia osia, se tulee ahtaammaksi ja ahtaammaksi. Jos jokin koneen osista sattuisi hajoamaan, koneen muut osat omaksuvat rikkoutuneen osan toiminnot ja kone jatkaa toimintaansa keskeytyksettä. Aluksi kone näyttää ulkoiselta - kirkko, opit jne. se ei kuitenkaan ole sinusta erillinen - kone olet sinä. Se kasvaa ja täyttää mielesi sekä työntää muut koneet pois altaan. Sinä omaksut koneen kokonaisuudessaan ja ylläpidät sitä, koska jos antaisit sen mennä rikki, se tarkoittaisi omaa tuhoasi.

Kun olet ostanut koneen näennäisen hyvät osat, olet lähes pakotettu ostamaan myös ne pahat. Ajatuksenmuokkausmenetelmät toimivat yhdessä saavuttaakseen tämän kontrollin tason. Michael Langone on sanonut, että manipuloiivat yhteisöt luovat harhautuksen, riippuvuuden ja kauhun järjestelmän.

Psykologi Margaret Singerin mukaan ajatuksenmuokkausjärjestelmä rakentuu seuraavista elementeistä:

1. Kontrolloidaan yksilön sosiaalista ja psykologista ympäristöä
2. Asetetaan yksilö alisteiseen asemaan autoritaarisessa järjestelmässä
3. Luotetaan useimmiten vain suljetun järjestelmän logiikkaan, jossa ei sallita palautetta eikä muutoksia muutoin kuin johtajan määräyksestä
4. Luotetaan manipuloitavan tietämättömyyteen manipulointiprosessista
5. Nakerretaan yksilön luottamusta omiin havaintoihinsa
6. Manipuloidaan järjestelmää palkinnoilla, rangais- tuksilla ja kokemuksilla ja näin kannustetaan uusien toimintatapojen oppimista ja rajoitetaan ei toivottuja asioita

Jumalan haarniskalla jäsenten mieliä vartioidaan kaikkia uskoa horjuttavia uhkia ja epäilyksiä vastaan, jopa silloin kun epäilykset olisivat oikeutettuja.

Ja jos teidän silmämääränänne on vain minun kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla, eikä teissä ole pimeyttä; ja se ruumis, joka on täynnä valoa, käsittää kaiken.

Pyhittäytykää siis, jotta mielenne määränä on yksin Jumala, niin päivät tulevat, jolloin te saatte nähdä hänet; sillä hän paljastaa kasvonsa teille, ja se tapahtuu hänen omana aikanaan ja hänen omalla tavallaan ja hänen oman tahtonsa mukaan.

Muistakaa suuri ja viimeinen lupaus, jonka minä olen antanut teille; heittäkää pois turhat ajatuksenne ja yletön naurunne kauas teistä. OL 88:67-69

Haarniskametaforat pyhissä teksteissä, oppimateriaaleissa ja puheissa ovat taajassa. Tavoite on rakentaa henkilökohtainen suojamuuri vaarallisia vaikutteita vastaan. Haarniskan osat muodostuvat seuraavista 31 osasta:

7. Rakkauspommitus: ystävällisyyttä, imartelua, ylistystä ja kiintymystä käytetään houkuttelemaan potentiaalisia uusia jäseniä sekä pitämään kiinni jäsenistä, jotka eivät ole niin innokkaita tai ajattelevat lähtemistä.
8. Itsetietoisuuden horjuttaminen: Esteet, jotka estävät uusien uskomusten hyväksymisen, revitään alas. Alttiita kohteita ovat myös henkilökohtaisten kriisien horjuttamat sekä lapset joille ei vielä ole muodostunut vahvaa itsetietoisuutta.
9. Harhauttaminen: Valheilla, tiedon pimittämisellä ja kulissiaktiviteeteillä peitellään vikoja ja omituisuuksia ryhmän opeista, toimintatavoista, johtajista ja historiasta. Tietoa annetaan vasta kun jäsenet ovat edenneet tarpeeksi pitkälle.
10. Pyhä tiede: Ideologialla ja johtajalla ainoastaan on oikea totuus. Jäsenten tulee etsiä vastauksia ainoastaan yhteisön määrittelemistä lähteistä. Opillinen logiikka on erehtymätön, johtajat ovat kritiikin yläpuolella ja ne jotka kritisoiivat johtajia tai oppia ovat moraalittomia.
11. Mystinen manipulointi: Yliluonnolliset voimat ovat todellisia. Yhteisö elää korkeampaa tarkoitusta varten. Päämäärä pyhittää keinot. Tapahtumat ja kokemukset

lavastetaan ja manipuloidaan yliluonnollisen oloiksi johtajan ja oppien todistamiseksi.

12. Miljöökontrolli: Informaation saantia ja ympäristöä kontrolloidaan tiukasti. Juoruilua, kyseenalaistamista ja kritiikkiä säännellään jyrkästi ja pääsyä ulkopuolisiin tietolähteisiin, etenkin sellaisiin jotka kyseenalaistavat yhteisöä, yritetään rajoittaa.
13. Puhtausvaatimukset: Yhteisölle on asetettu mahdotto- mat moraalisaännöt. Aluksi säännöt tuntuvat saavutet- tavilta, mutta rimaa korotetaan jatkuvasti ylläpitäen jatkuvaa riittämättömyydentunnetta.
14. Olemassaolon häivyttäminen: Yksilöä uhkaa vakavat seuraukset, jos hän ei ole kelvollinen, epäilee tai läh- tee yhteisöstä. Elämä, ikuinen sielu, itsetunto, tunto omasta hyvyydestä sekä identiteetti riippuvat yhteisön määrittelemästä tasapainosta.
15. Oppi on tärkeämpi kuin yksilö: Yksilö on alisteinen yhteisölle, johtajille ja opeille. Henkilökohtaisista haluista, tavoitteista ja arvoista tulee moraalittomia jos ne ovat ristiriidassa yhteisön normien kanssa.
16. Ladattu kieli: Sanoille määritellään uusia merkityksiä ja uusia sanoja lisäillään. Toiset sanat kielletään tai niitä ei käytetä. Tämä vaikuttaa kykyyn ajatella sekä tekee kommunikoinnin yhteisön ulkopuolisen maailman kanssa vaikeammaksi.
17. Totaalinen uudelleen määrittely: Tilanteet, ajatukset ja/tai tunteet tulkitaan uudelleen siten, että ne tukevat organisaation tavoitteita. Tätä hyödynnetään jatkuvasti todisteena ideologian oikeellisuudesta, tu- kahduttamaan epäilyksiä ja hiljentämään ulkopuolisia.
18. Ajatuksenpysäytyskliseet: Lyhyet fraasit, patenttivas- taukset, metaforat ja tunteelliset reaktiot istutetaan jäsenistöön epäilysten tukahduttamiseksi. Epäilykset ja kysymykset sammutetaan automaattisesti.
19. Sosiaalinen paine: Sosiaalista hyväksyntää ja hyljeksi- tää käytetään palkitsemaan ja paimentamaan. Jäsenet pyrkivät pakonomaisesti sopeutumaan.
20. Usko seuraa tekoja: toiminta synnyttää tekoihin liitty- viä uskomuksia.
21. Julkiset sitoumukset: Sitoumukset ilmaistaan ääneen. Julkiset uskontunnustukset voimistavat uskoa ja sitou- tumista yhteisöön.
22. Riippuvuuden synnyttäminen: jäsenestä tulee riippu- vainen yhteisöstä fyysisesti, emotionaalisesti, sosiaali- sesti, henkisesti ja/tai muiden tarpeiden suhteen.
23. Mustavalkoinen ajattelu: Ajattelussa ja moraalikysy- myksissä vaihtoehdot rajataan kahteen: Hyvä vs. Paha, Rakkaus vs. Viha, Vahvuus vs. Heikkous, Nöyrä vs. Ylpeä jne.
24. Elitismi: Yhteisön jäsenet ovat valittuja, erityisase- massa maailmassa.
25. Me vastaan muut: Tämä on eräänlaista mustavalkoista ajattelua, jossa ulkopuoliset, entiset jäsenet ja kriitti- sesti yhteisöön suhtautuvat nähdään vihollisina ja vas- tustajina. Erityisesti ryhmään kriittisesti suhtautuvat leimataan pahoiksi, harhaoppisiksi, pahantahtoiksi, vihamielisiksi, sokeiksi, harhautetuiksi ja huijatuiksi. Kritiikki nähdään usein hyökkäyksenä yhteisöä ja sen jäseniä vastaan.
26. Epäsuorat ohjeet: Jotkin vaatimukset ja rajoitukset

esitetään vihjaillemalla suorien ohjeiden sijaan. Loogiset elementit johtopäätöksille annetaan, mutta johtopäätöksen tekeminen jätetään jäsenelle. Johtajat voivat näin ollen kieltää koskaan antaneensa jäsenille kyseenalaisia ohjeita.

27. Leimautuminen ja esimerkit: Niitä jotka käyttäytyvät oikein tai väärin käytetään esimerkkeinä. Toivottu käytös voidaan päätellä näin kerrotuista tarinoista ilman suoraa käskyä. Tarinat voivat olla lavastettuja tai suoranaisia valheita seurausten havainnollistamiseksi. Ihmisen mieli reagoi voimakkaasti tarinoihin ja näin ne inspiroivat sosiaalista painetta.
28. Tunne voittaa järjen: Tunteita korostetaan ja suositaan päätöksenteossa. Järjen käyttöä vähätellään. Oppia opetetaan usein tunteellisesti ladatuilla tarinoilla, joita kerrotaan kynelehtien tai pehmeillä äänenpainoilla.
29. Istutetut pelot: Pelkoja istutetaan jäsenten mieliin. Ne voivat olla kuviteltuja, todenperäisiä tai liioiteltuihin seurauksiin perustuvia tai keinotekoisesti ryhmäpaineella luotuja.
30. Transsitilat: Kriittisen ajattelun taitoa heikennetään säännöllisesti kehottamalla jäseniä vastaanottaviin tajunnan tiloihin. Muuntuneen tajunnan tilat voivat tuntuu miedoilta ja normaaleilta kuten esimerkiksi paastaminen (nälkä), tylsistyminen (pitkä paikallaan istuminen), keskittyminen (meditaatio/rukoileminen) tai väsymys (vähäinen uni).
31. Ajanhallinta: Jäsenelle jätetään vähän tai ei ollenkaan aikaa kyseenalaistaa uskomuksia, ystävyyttä ulkopuolisten kanssa tai tutkia elämää yhteisön ulkopuolella. Aika kuluu yhteisöön liittyvissä aktiviteeteissa, joihin osallistumiseen kannustetaan ja veloitetaan, ja jotka usein täyttävät lähes kaiken vapaa-ajan.
32. Kaksiteräisyys: Jäsen joutuu pettämään oman rehellisyytensä tai yhteisön odotukset.
33. Uhrin syyllistäminen: Johtajat, oppi ja yhteisö ovat

täydellisiä. Kaikki epäonnistumiset ja petetyt lupaukset ovat lopulta jäsenen oma vika.

34. Syyllisyys ja häpeä: Syyllisyyden ja häpeän kierre syntyy tukahdetuista epäilyksistä, sosiaalisesta paineesta ja epäonnistumisesta mahdollisten vaatimusten saavuttamisessa.
35. Ripittäytyminen: Yksilö avautuu johtajille ripittäytymällä, mikä murtaa yksityisyyden. Onnistunut synninpäästö tarjoaa väliaikaista helpotusta, mikä lisää luottamusta ja omistautumista. Jäseniä motivoi tottelevaisuuteen halu vältellä ripittäytymistä.
36. Euforian käynnistys: Euforiset tuntemukset yhteisön toimintaan osallistumisesta ja jäsenen ihanteiden saavuttamisesta motivoi toivottuun käyttäytymiseen ja vähentää epäilyksiä todistaen jäsenelle yhteisön oikeellisuudesta.
37. Jäsenhankinta: Jäseniä rohkaistaan kertomaan opeista ulkopuolisille. Tämä ei ainoastaan ylläpidä tai kasvata jäsenmäärää, mutta myös helpottaa kognitiivista dissonanssia, kuluttaa aikaa ja tarjoaa mahdollisuuksia julkisiin uskonilmauksiin.

Nämä tekniikat ovat hyvin usein tunnusomaisia haitallisille uskon yhteisöille, joskin kaikkia niitä ei löydy jokaisesta. Kuinka paljon ja laajalti niitä kukin yhteisö soveltaa vaihtelee, joskin vaarojen, seurakuntien ja perheiden välillä on merkittäviäkin eroja. Esimerkiksi seurakunnassa sovellettu mielo hyväksikäyttö voi muotoutua perheen sisäiseksi täysiveriseksi ja totaaliseksi kulttiuskonnoksi, jossa jokainen manipulointikeino on käytössä koko laajuudessaan.

Evankeliumi on kuin otteessaan pitävä loitsu. Kun yrität poistua sen vaikutuspiiristä se vetää sinut takaisin, jopa vielä hyvin pitkän ajan kuluttua sen jälkeen kun lähdit.

Sami Nykter

Kuka?

SAMI NYKTER ON ENTINEN MORMONIKIRKON JÄSEN JA TOIMII NYKYÄN UUT:N HALLITUKSESSA JÄSENEÄ JA RAHASTONHOITAJANA. LUE SAMIN KERTOMUS HALLITUKSEN JÄSENTEN ESITTELYSTÄ SIVULTA 5.

Vertaistukikoordinaattorin tervehdys

Terveisiä Uskontojen uhrien tuki UUT ry:n toimistolta!

Olen Minna, UUT:n vertaistukikoordinaattorina huhtikuussa aloittanut työntekijä. Työhöni kuuluu yhdistyksen vertaistukitoiminnan koordinointi ja kehittäminen. Tehtävää riittää, sillä vertaistuki on ehdottomasti yhdistyksemme tärkeimpiä toimintamuotoja.

Työskentely näin tärkeän asian parissa on palkitsevaa ja innostavaa. Hienointa on kuulla uskonnollisista yhteisöistä lähteneiden selviytymistarinoita - tarinoita siitä, miten uuden elämän rakentaminen on onnistunut vaikeista kokemuksista huolimatta. Se antaa toivoa siitä, että uhri ei tarvitse olla lopun ikäänsä, vaan esimerkiksi vertaistuen avulla voi nousta taas jaloilleen.

Haluaisin, että vertaistukitoimintaamme osallistumisen kynnyksellä olisi mahdollisimman matala ja että toimintamme tavoittaisi entistä enemmän ihmisiä erilaisista taustoista. Kaikki, jotka kokevat tarvitsevansa vertaistukea, ovat tervetulleita mukaan. Vertaistukiryhmien kuuluu olla luottamuksellisia ja turvallisia paikkoja käsitellä omia kokemuksia.

Mikäli olet kiinnostunut kuulemaan lisää UUT:n vertaistukitoiminnasta tai haluat toimia vapaaehtoisena, ota yhteyttä

minuun! Otan myös enemmän kuin mielelläni vastaan palautetta ja kokemuksia vertaistukitoiminnastamme. Järjestö kuuluu kehittyä jatkuvasti, ja siksi vertaistukitoimintaan osallistuvien, vapaaehtoisten ja jäsenistön mielipiteet ja ideat ovat kullan arvoisia.

Sähköpostini on minna.silvennoinen@uut.fi.

Minna Silvennoinen
Vertaistukikoordinaattori

Muutos-ristikko

	YMMÄRRYS	MATERIA	JOKIVALAS	USKONNOLLINEN SYMBOLI	KOTKAN TÄHDISTÖSSÄ	TUHMAN RANGAISTUKSENA	NÄÄTÄ-ELÄIN	KASVIN OSA	TANKKASIVAT TIKERIÄ TANKKIIN
-MAA							INSSI		
UUT:N VALKILA	ARMEIJAT 2x				KARJAN RUOKAA				TÄHTI-KUVIO
MO-NESTI			PIENI KAUPPA-SANA			UUTIN LEHTI			
PITSAN PÄÄLLE		REIS-SATA	SOUTAJALLA TUKENA MERELLÄ		TURULLA KAUNIS? KIRJA		SISUSTAJILLE ESIM. ISLAM		
SIK-SAK				MONI PAAVI TUNKEA PAKSU				ROSOI-NEN	PELATA RAVI-PELLIÄ
SEKÄ ?					PERU-KOITA AJATUKSIA			ENNEN PAL-VOTTU	VÄRJÄYS-TAPA
SUOLA-JÄRVI				KIERTO-LAISEMME VAIHE	JENKKIEN TAS-KUISSA				
OHJAA PE-RILLE		TA-VARA		KALA		USKON-			
					VIRKA-MIEHIÄ				
			24.12.				VAR-MISTAA		

Laadinta: Tiia Puputti/Luontoristikot

Oikeat vastaukset ristikkoon löydät sivulta 19.

Kristilliset hömppähoidot ovat vaarallisia

Koska hyvän psykiatrisen hoidon saaminen maassamme on edelleen vaikeaa, on moni nähnyt siinä markkinaraon tehdä rahaa. Ns. sielunhoitoterapeuttien koulutusta järjestetään Suomessa mm. Kansan Raamattuseuran Vivamon toimintakeskuksessa Lohjalla. Mainoksen mukaan sielunhoitoterapiassa pyritään yhdistämään psykologinen tieto ja kristillinen usko. Kun tuntee tämän uskonliikkeen dogmatiikkaa, tarkoittaa se nimenomaan fundamentalistista raamattunäkemyksiä, jossa terapeutin omat Jumalan tahdon tulkinnat näyttelevät pääosaa ja jossa hänen omat pelkonsa ja aggressionsa saattavat tulla potilaankin kannettavaksi tuhoisin seurauksin.

Näiden sielunhoitoterapeuttien toimintaa ei valvo kukaan viranomainen. Kuka tahansa voi ottaa tällaisen terapeutinimikkeen ja rahastaa hyväuskoisia asiakkaitaan hyvinkin kyseenalaisilla menetelmillä. Ainoa valitusviranomainen on poliisi, jolle voi tehdä rikosilmoituksen perättömistä lupauksista, sairautensa pahenemisesta tai petoksesta. Neljän seinän sisällä tapahtuvat asiat törmäävät kuitenkin usein näyttökysymykseen, eikä masentunut ihminen jaksa edes ajaa omia oikeuksiaan.

Suomen sielunhoitoterapeutit ry:n nettisivuilla RE (rikotusta eheäksi) -sielunhoitoterapeuttien koulutuksen järjestäjänä mainitaan Kansan Raamattuseura, joka tuli tutuksi MOT-ohjelmassa (Riivaajat kirkossa - 8.1.2016) Hoitava rukous -kursista, jonka opetusmateriaalista ilmeni, että siellä uskotaan riivaajien aiheuttavan sairauksia (psykykkisiä?) ja että riivaajia voi olla pienissä lapsissakin. Vielä sielunhoitajaterapeuttien koulutuksen järjestäjinä mainitaan Suomen Vapaakirkon kotimaantö ja Aslan ry. (uudelta nimeltään Suomen Elävät Vedet

ry), joka tunnetaan seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kohdistuvista traumatisoivista "eheytyshoidoistaan" sekä Agricola-opintokeskus, joka on kirkon verorahoilla tuetun Kirkkopalvelut ry:n Seurakuntaopiston osasto.

On aiheellista kysyä: Miksi kirkon jäsenten rahoilla tuetaan hämääviä uskomushoitoja, joista voi olla enemmän haittaa kuin hyötyä? Miksi Kirkkopalvelut ry on mukana hömppäbisneksessä? Koska tällaiset uskomushoidot eivät ole aivan harmitonta puuhastelua, kannattaa tästä puhua. Heiltä itseltään kysyttäessä kohtaa kuitenkin salailun ilmapiirin. He kieltävät toimintansa yksityiskohdat ja vetoavat mielellään kristilliseen sielunhoitoon. Ammattitaitoista kirkollista sielunhoitotyötä nämä tahot eivät kuitenkaan edusta.

(Toim. huom. Tämän tekstin kirjoittamisen jälkeen Suomen sielunhoitoterapeutit ry:n sivuilta hävisi tiedot koulutuksen järjestäjistä. Asiaan saattoi vaikuttaa se, että tekstin kirjoittaja oli lähettänyt tämän tekstin useille vaikuttaville tahoille luterilaisessa kirkossa).

Nim. Vaiennettujen ääni

Puheenjohtajan palsta

Uskontojen uhrien tuki ry. (UUT) on perustettu vuonna 1993, jolloin asialla oli entisiä mormoneja, skientologeja, Jehovan todistajia ja vanhoillislestadiolaisia. Alussa tehtäviä hoidettiin vapaaehtoisin voimin. Nyt yhdistyksellä on palkattu toiminnanjohtaja viidettä vuotta.

UUT on saavuttanut merkittävän aseman suomalaisessa yhteiskunnassa ja yhteiskunnallisissa keskusteluissa. Yhdistys lienee paremmissa asemassa kuin milloinkaan historiansa aikana. Tähän on päästy pitkäjänteisellä työllä ihmisoikeuksien ja yksilönvapauden tukemiseksi. Yhdistys on tehnyt monenlaisia selvityksiä ja tuottanut merkittävän määrän erilaisia julkaisuja. Tämä Muutos-lehti on yksi esimerkki julkaisuista. Yhdistys myös on järjestänyt seminaareja, jotka ovat koonneet asiantuntijoita ympäri Suomea. Vuoden 2015 joulukuussa UUT järjesti Oulussa seminaarin vanhoillislestadiolaisuudesta. Seminaarissa esiintyi tutkijoita ja kirjailijoita sekä myös edustaja liikkeen sisältä. Päivän ohjelma tarjosi mielenkiintoisen tietopaketin kuulijoille ja herätti paljon keskustelua.

UUT pyrkii toiminnallaan edistämään yksilön vapautta ja ihmisoikeuksia. Monet ismit ja massaliikkeet, myös uskontoon liittymättömät, tekevät hallaa yksilönvapaudelle, ja joissakin olosuhteissa tuhoavat sen, mikä ihmisessä on kauneinta ja arvostettavinta, nimittäin yksilöllisyyden ja erityisyyden.

Massaliike sitoo jäsenensä persoonan laajaan kollektiiviin. Pahimmillaan jäsen uskaltaa ajatella vain sellaisia ajatuksia ja kokea sellaisia tunteita, kuin liikkeen johto tai johtaja sallii. Massaliike saattaa myös tukahduttaa yksilön kasvun ja ikään kuin jäädyttää tämän persoonan kehityksen. Ihminen ei saa toteuttaa itseään eikä löytää omia rajojaan, jolloin hän ei voi kehittyä sellaiseksi kun lahjojaan käyttämällä voisi. Tällaisella toiminnalla voi olla ikäviä seurauksia. Elämätön elämä ja oman tilan kaventuminen voivat kääntyä ihmistä vastaan, jopa siten, että tämä alkaa omaehtoisesti tuhota uransa ja jopa elämänsä edellytyksiä. Erich Fromm kirjoittaa kirjassa Pako vapaudesta: "Elämällä on oma sisäinen dynamiikkansa; se pyrkii kasvamaan, toteutumaan. Jos tämä pyrkimys ehkäistyy, on aivan kuin tämä elämään suuntautunut energia joutuisi hajoamisprosessiin ja muuttuisi tuhoavaksi voimaksi."

Onneksi ihmisen elämänoima on valtava. Monien massaliikkeiden, lahkojen ja ismien entiset jäsenet kykenevät rakentamaan omaehtoista elämää jätettyään tuhoavan yhteisön.

TERHO MIETTINEN
USKONTOJEN UHRIEN TUKI UUT RY,
HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA

Tämä ei käy helposti eikä nopeasti, vaan on monesti kivulias prosessi. Entiseen yhteisöön uhratut vuodet ja kenties mitattavat taloudelliset resurssit saattavat harmittaa. Kuitenkin lopputuloksena saattaa olla kokemus siitä, että jätettyään massaliikkeen saakin elää hyvää, tyydyttävää ja itsensä näköistä elämää.

Merkittävä tekijä on vertaistuki. Internet tarjoaa tähän lukuisia mahdollisuuksia. Netistä löytyy monenlaisia keskustelufoorumeita, ja myös UUT:lla on tarjota virtuaalista vertaistukea. Tosimaailman vertaistukiryhmiä yhdistys kykenee tarjoamaan enemmän kuin koskaan useissa kaupungeissa eri puolilla Suomea. Uskonnollisen liikkeen entisten jäsenien välittämä vertaistuki on monesti parasta tukea.

Uskontojen uhrien tuen toimintaan on tiensä löytänyt yhä useampi yhä useammasta yhteisöstä. Vuonna 2015 vertaistukiryhmiin osallistui 90 % edellistä vuotta enemmän kävijöitä.

Toiminnan mahdollistamiseksi työskentelee huomattava joukko vapaaehtoisia erilaisissa tehtävissä. Nämä vapaaehtoiset ovat tyypillisesti jonkin uskonliikkeen tai -lahkon entisiä jäseniä. Haluan lausua lämpimän kiitoksen kaikille, jotka ovat antaneet työpanoksensa yhteisen hyvän edistämiseksi. Toivon, että yhdistys jatkaa hyvää toimintaansa, ja ihmisoikeudet ja yksilönvapaus toteutuvat koko ajan paremmin ja monipuolisemmin. Toivon myös, että yhä useampi kokisi itse ajattelevansa, tekisi päätöksiä aidosti, vapaasti ja itseään sekä muita kuunnellen ja kunnioittaen.

Ristikkotehtävän ratkaisu

T H A I R A T A A J O K O E
A I N T I T R E H U A S
J O N I S A L E M U U T O S
U S E A S T I S A A R I S T O
U A I R O T I K E A T
O M M E L P I U S K V
R A A M A T T U S O P U K A T
E T T Ä U U S I K U U A O
G K A A P U D O L L A R I T
A R A L A H V E N L A H K O
N T U O T E A T T A S E A T
O P A S A A T T O T A A T A

Mihin Uskontojen uhrien tuki UUT ry:tä tarvitaan?

Jyrkkien uskonnollisten yhteisöjen toimintaan liittyy useita ihmisoikeuksien ja hyvinvoinnin kannalta ongelmallisia ilmiöitä. Mielenpitem-, sanan- ja uskonnonvapaus eivät toteudu jyrkän kontrolloivissa yhteisöissä. Yhteisön jäsenyys voi olla traumatisoiva kokemus.

Monissa yhteisöissä hallitaan pelolla: uskotellaan, että yhteisön sääntöjen rikkominen tai yhteisöstä eroaminen johtaa esimerkiksi helvettiin joutumiseen tai väkivaltaiseen kuolemaan. Yhteisöt voivat olla manipuloivia, autoritaarisia, kontrolloivia ja yksityiselämään puuttuvia. Yhteisöt pitävät usein itseään ainoana pelastukseen johtavana tienä. Sukupuolten tasa-arvossa ja lasten oikeuksissa on vakavia puutteita. Yhteisöillä voi olla terveydelle vaarallisia sääntöjä. Yhteisöt saattavat myös vaatia jäseniltään huomattavia taloudellisia ja ajallisia resursseja.

Eroaminen yhteisöstä voi olla vakava kriisi, jossa ihminen menettää läheisten ihmistensä tuen ja joutuu arvioimaan koko elämänsä uudelleen. Joissakin yhteisöissä entisten jäsenten kanssa puhuminen on kielletty kokonaan. Eronnutta jäsentä saatetaan myös painostaa liittymään takaisin yhteisöön.

Vertaistuesta voi olla apua

Vertaistuki on tärkeää uskonyhteisöissä vaikeuksissa oleville, ja siitä voi olla apua yhteisöstä eroamiseen liittyvässä kriisissä. Asiantuntemuksen puuttuminen kannattaa. Me tarjoamme tukea vertaistukiryhmien muodossa, vertaistukipuhelimessa ja Facebook-ryhmissä. Vertaistukiryhmistä ja -puhelimesta löytyy tarkempaa tietoa nettisivuiltamme. Jos olet kiinnostunut liittymään Facebook-ryhmään, ota yhteyttä meihin!

Omista kokemuksista kertomalla voi auttaa toisia samassa tilanteessa olevia ja osoittaa, että kriisistä voi selvitä. Vertaistuesta ja kokemusten jakamisesta voi olla hyötyä myös uskonyhteisöjen jäseniksi liittyneiden huolestuneille läheisille. Yhteisön entiset jäsenet voivat muodostaa toisilleen yhteisön jälkeisen sosiaalisen verkoston alun.

Tule mukaan toimintaan ja liity jäseneksi!

Käy tykkäämässä UUT:n Facebook-sivusta! Sitä päivitetään aktiivisesti ja sen kautta toimintaamme on helppo seurata. Toimintaamme voi seurata myös Internet-sivujemme kautta osoitteessa www.uut.fi, josta löytyvät esimerkiksi yhteystietomme ja tietoa uskonnollisten yhteisöjen toiminnasta ja hengellisestä väkivallasta. Internet-sivujen kautta voit myös tilata uutiskirjeemme.

Voit myös tulla mukaan vapaaehtoistoimintaamme. Ota yhteyttä meihin, jos haluat esimerkiksi kirjoittaa omista kokemuksistasi Muutos-lehteen tai muuten osallistua vapaaehtoistoimintaamme. Meille voi myös lähettää palautetta ja ehdotuksia siitä, millaista toimintaa toivotaan.

Toimintamme on kaikille avointa ja maksutonta. Jäsenmaksut ja lahjoitukset ovat kuitenkin toimintamme kannalta todella tärkeitä. Liity jäseneksemme nettisivujemme kautta. Lahjoituksen voi tehdä UUT:n tilille (FI2480001770165166). Olemme ainoa uskontojen uhrien auttamiseen keskittynyt järjestö Suomessa ja liittymällä tuet vapaaehtoistoimintaamme. Sinun ei tarvitse olla uskonnon uhri liittyäksesi: voit olla myös vaikkapa selviytyjä, omainen tai muuten vain kiinnostunut. Tukeksi on meille tärkeää!